

Sesija 49 : Je li ovo stvarnost? Ili samo fantazija?

Kapetanov dnevnik

Odjeljak za snove:

Zadnje čega se sjećam prije ovo cijele epizode je da sam malo pojačao rum i onesvijestio se u svojoj kabini. I mislim da sam imao vodoskok kroz prozor u jednom trenu ali sjećanje je mutno. U jednom trenu samo sam osjetio nalet agresije koji dođe kada čujete vrisak, no ovo nije bio vrisak čovjeka. U snu sam potrčao u pomoć, neznam kako sam se orijentirao uopće jer sam samo na tren čuo zvuk, no svejedno sam došao na pravo mjesto. Kada sam došao vidio sam da su moji ljudi već tamo, i oni su isto čuli.

U sjećanju mi je nekakvo komešanje, mislim da sam vidio Jelenu no slika mi nije bila čista pa nisam siguran. Kada sam se približio izvoru vriska vidio sam [djevojku u nevolji](#), no kao da nije bila u ljudskom obliku. Kako je sve čudno u snovima.... Pokušao sam je osloboditi, no tamo neki debil nije puštao, derao sam se da ju pusti no nije me slušao. Taman sam ga htio ugristi, iako nisam siguran zašto ugristi - toliko me naljutio. Kad me odjednom pogodilo nekaj prodorno s leđa. Nisam mogao dopustiti da me ta gospođa ozljeđuje pa sam uzvratio šakama, no nekako sam imao duge nokte.

Taman kad sam dijelio batine odjednom me netko spalio s leđa, to je sigurno bio onaj debil bio. Pa sam se vratio i ugrizao ga, te pokušao potrgati lance. To je zadnje čega se sjećam prije nego li sam se probudio na nepoznatom svijetu, plutajući na vodi. Oko mene su bile ogromne morske životinje; čak mi se čini da sam vidio Joška u jednom trenu. Pogledao sam prema nebu i sve je bilo drugačije, a u daljini su se mogle vidjeti dvije svijetle točke, zbog nekog razloga gledanje u njih mi je davalo osjećaj doma. I sve me jako boljelo.

U jednom trenu sve je ponovno postalo čudno, i vidio sam djevojku kojoj treba pomoć. No kao da me netko opalio maljem po glavi sve je nestalo. Čudan san. Kada sam došao k sebi probudio sam se nasred polja, s osjećajem Jelenine ruke na svom obrazu. Ima tešku ruku. Zato sam je pogodio morningstarom mamu joj njenu, tako na kapetana.

Ovo je bio neki opaki mamurluk, zadnji put kad sam se ovako teleportirao nakon obilnog hidriranja je bilo prije 15 godina, a tada sam pio puno više. Vidio sam da je posada u nekom svome điru, ali tijelo me previše boljelo da me bude briga pa sam krenuo prema gradu da nađem okrijepilište. Tamo sam pronašao pijanog Pakijana. On je ispričao nekakvu čudnu verziju događanja po noći, dobio sam neki deja vu, sve mi je bilo nekako poznato a nepoznato. No to je manje bitno, jer konobar već nosi rum.

Kada je ponestalo ruma, Pakijan je traži bačvu da napravi još. I napravio je, kao nikad do sad, ovakve slapove je nemoguće opisati riječima. Valjda je imao božansku pomoć, ili je stvarno toliko dobar druid. Cijela birtija se napila ruma, u trenu se stvorila zabava. U međuvremenu je došla posada, i konobar je preporučio hranu. Naručili su tri vola, i kada su došli Pakijan je stvorio wall of fire, volovi su bili jestivi praktički odmah. Mislim da će lokalci dugo pamtiti Pakijana. Čuo sam neke lokalce u pozadini kako pričaju o osnivanju festivala Andautonije, kako bi sva godine ovako slavili, i imali bi drvenog Pakijana kao glavi spektakl.

Kapetan Gagbak

P.S.S: U predvečerje sedmoga drugog, na jutro osmog drugog u selu Andautonije začula se svirka i veselje. Uz obilje hrane i pića pričao se pregršt priča. Zahvaljujući Pakijanu, svetoj kravici osnovan je festival ovom danu u čast. Festival Andautonije.

[<---Prijašna](#)

[sesija](#)

[ljedeća sesija--->](#)

[S](#)

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=en:5e:sesije:sesija_49

Last update: **2026/09/13 10:05**

